

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne	2
2.	Rapportgennemgang	5
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.....	7
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	10
2.4.	Lægeundersøgelse	14
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	16
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	19
2.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret	20
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	22
2.6.1.	Fremstilling	22
2.6.2.	Visitation mv.....	24
2.7.	Tilsyn	27
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn).....	30
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	33
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	33
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	34
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	36
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	36
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	37
2.8.	Løsladelsestidspunktet	40
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	40
	Opfølgning	42
	Underretning	42

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 17. maj 2006 inspektion af detentionen på politistationen i Gentofte. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Gentofte og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. I brev af 14. juli 2006 (med bilag) har Politimesteren i Gentofte fremsendt enkelte sådanne bemærkninger som er indarbejdet i rapporten. Justitsministeriet har ikke fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har i alt to detentionslokaler der er beliggende i kælderen under politistationen. Et tidligere tredje detentionslokale fungerer nu som venterum.

Indgang til detentionen sker via en sideindgang til politigården hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Uvedkommende kan muligvis fra den offentlige vej som politistationen ligger ud til, overvære indbringelsen af den frihedsberøvede.

Jeg går ud fra at indbringelserne normalt kan ske med den fornødne diskretion.

Ved indgangsdøren er der en indvendig trappe til kælderen hvor detentionslokalerne som nævnt er beliggende. Trappen blev ved en ombygning for ca. fire år siden gjort bredere og mindre stejl, og den er udstyret med gelænder i begge sider.

Trappen fører ned til et stort forrum der benyttes som visitationslokale mv. Der findes en visitationsskranke og nummererede, aflåselige metalskabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede. Bag visitationsskranken er der et toilet som de frihedsberøvede kan benytte.

Der lå ikke et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?” i eller ved skranken. Det blev oplyst at den findes på vagthavendes kontor på etagen ovenover og tages med ned i forbindelse med løsladelse af de frihedsberøvede. På forespørgsel blev det endvidere oplyst at frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, normalt løslades via samme dør som indbringelsen sker af (og således passerer skranken).

Jeg anbefalede på denne baggrund at der blev lagt et oplag af den nævnte vejledning i skranken.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt denne anbefaling er blevet fulgt.

Fra forrummet er der via en mellemgang adgang til de to detentionslokaler som ligger ved siden af hinanden. Lokalerne er relativt små (ca. 5-6 m²).

I hvert detentionslokale er der et højt placeret vinduesparti med flere små ruder af – går jeg ud fra – brudsikkert (plexi)glas. Ruderne er ikke matterede. Vinduerne vender ud mod et større bed ved siden af hovedindgangen til politistationen hvor der er en del beplantning i form af buske der delvis dækker for ruderne (i hvert fald på den årstid som inspektionen fandt sted på). For at kigge ind i

detentionslokalet vil det derfor være nødvendigt at gå ind i bedet. Det er således ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at kigge ind i detentionslokalerne.

Vinduerne er placeret i et indhak i væggen og kan ikke åbnes. En af ruderne er forsynet med en ventilationsrist. Der er ingen fremspring som det vil være muligt at fæstne noget til, og ingen løse skruer.

Væggene er lyse og fremtrådte nymalede. Dørene er grå og havde heller ingen ridser eller mærker. Gulvet er et terrazzogulv der har farveforskel de steder hvor gulvet tidligere har været repareret.

Dørene åbner udad, og der er indkig i form af en smal sprække i døren som på den udvendige side er dækket af en metalplade med en klap til at skyde for hullet der ikke er forsynet med glas. Den indvendige side af indkigget er dækket af en metalplade med store huller (ca. 18 mm).

Som nævnt under inspektionen kan dette gitter på grund af størrelsen af hullerne efter min opfattelse udgøre en sikkerhedsmæssig risiko idet det vil være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse. Jeg henstiller derfor til Politimesteren i Gentofte at iværksætte en løsning der er sikkerhedsmæssig forsvarlig og samtidig gør det muligt at kigge ind i detentionslokalet udefra (fx montering af et brudsikkert glas i sprækken). Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

På tidspunktet for inspektionen stod der i hvert lokale en plastikbeklædt madras op ad væggen.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. På væggen og over døren er der udluftningsriste, og det kunne høres at ventilationssystemet var i gang på tidspunktet for inspektionen. Røgalarm er indbygget i ventilationssystemet. I loftet

er der indbygget en lampe/pære. Lokalerne opvarmes fra en radiator der er monteret i loftet og indkapslet af en plade med små ventilationshuller.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer blev afprøvet i begge lokaler. I begge lokaler var kamerabillederne (som er i farver) klare og lyden god.

I det lokale hvor vagthavende er placeret, hænger en opslagstavle med angivelse af de enkelte detentionslokaler (og venterum). Det blev oplyst at detentionsrapport (eller anholdelsesrapport) hænges op på tavlen når der er nogen i lokalerne, og først fjernes igen når de pågældende udtages af lokalerne.

De fysiske forhold i detentionen på politigården i Gentofte er bortset fra pladen for indkigssprækken i døren og det ødelagte gulv efter min opfattelse tilfredsstillende. Begge detentionslokaler fremtrådte desuden rene.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 5. april 2006. Jeg modtog herefter med brev af 18. maj 2006 (originale) detentionsrapporter mv. vedrørende 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 1. januar 2006 til og med den 4. april 2006.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelsen af den frihedsberøvede. Da der en dag (den 1. januar 2006) var tale om to anbringelser, er disse anbringelser tillige omtalt med AP.nr.

I 1 af tilfældene (en anbringelse den 11. januar 2006) er der sat kryds både i rubrikken (i den lokale blanket, jf. herom nedenfor) om anbringelse i detention og i rubrikken om anbringelse i venterum. Den pågældende blev efter undersøgelse på Københavns Amtssygehus i Gentofte indbragt til politistationen kl. 22.28 og indsat i detentionen kl. 22.35. Foroven er det afkrydset at der er tale om en detentionsrapport, og der er da heller ikke tvivl om at der var tale om en detentionsanbringelse i sagen.

Jeg anmoder om oplysning om hvad notatet om anbringelse i venterum sigter til.

I 2 andre tilfælde er det i rubrikken om anbringelse i venterum noteret at der skete anbringelse i "D 1" hvilket jeg går ud fra sigter til detentionslokale 1. Der ses ikke at være tale om venterumsanbringelse i detentionen, men så vidt ses om notat i den forkerte rubrik med hensyn til hvor den pågældende blev anbragt.

Der er således i alle tilfælde tale om detentionsanbringelse.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse og endelig i Rigspolitichefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer, nu kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 der trådte i kraft den 1. marts 2006. Indtil da gjaldt kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001.

Bekendtgørelsen om detentionsanbringelse indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitichefens detentionskundgørelse.

Rigspolitichefen har i den nye kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

Da 8 af de i alt 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted forud for den 1. marts 2006, gjaldt kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 for disse anbringelser, mens kundgørelse II nr. 55 af 1. februar 2006 gjaldt for de resterende 2 anbringelser.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

Med brevet af 18. maj 2006 har Politimesteren i Gentofte tillige fremsendt udskrifter og kopi af henholdsvis tilrettede lokale dagsbefalinger om bl.a. detentionsanbringelse og et notat/en sagsdokumentation til internt brug om ajourføringen, information af personalet herom og telefonisk kontakt med Rigspolitichefen om fortolkningen af § 34 i den nye kundgørelse.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Anvendelsen af denne blanket var ikke obligatorisk efter den tidligere kundgørelse, men eventuelt anvendte lokale blanketter skulle indeholde de samme oplysninger, jf. Rigspolitichefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til Justitsministeriet og samtlige politikredse. Denne rapportblanket der siden den nye kundgørelses ikrafttræden har været tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Efter § 22, stk. 1, i den tidligere gældende kundgørelse og § 4 i den nugældende kundgørelse skulle/skal alle relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. På den nye rapport er dette udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten.

Ved de 8 anbringelser der fandt sted forud for den 1. marts 2006, er anvendt en lokal blanket der foroven indeholder rubrikker til afkrydsning af om der er tale om en anholdelsesrapport, detentionsrapport eller (anbringelse af) børn og unge under 15 år. Ved de 2 anbringelser der fandt sted efter 1. marts 2006, er Rigspolitichefens detentionsrapport (P152 03/06 POLSAS) anvendt.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Den lokale blanket som Gentofte Politi har anvendt indtil den 1. marts 2006, indeholder med få undtagelser samme oplysninger som den tidligere gældende blanket P152. Blanketten indeholder derudover nogle punkter som ikke fandtes i den tidligere gældende blanket P152.

Da blanketten stort set indeholdt alle de obligatoriske oplysninger i blanket P152, og da lokalt udarbejdede blanketter om detentionsanbringelse fra den 1. marts 2006 ikke længere kan anvendes, har jeg ikke grundlag for at foretage

mig videre vedrørende de få manglende felter i Gentofte Politis tidligere anvendte blanket.

Det fremgik som nævnt af § 22, stk. 1, i den tidligere gældende detentionskundgørelse og nu af § 4 i den nugældende kundgørelse at alle (relevante) punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I de fleste af detentionsrapporterne er der ikke fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed, men det er dog kun en enkelt rubrik eller to der mangler at blive (korrekt) udfyldt.

Da der kun er tale om få mangler, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold ud over at gøre opmærksom på pligten til at udfylde alle (relevante) punkter i detentionsrapporten.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår at der i 2005 var 24 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Gentofte Politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, og at heller ingen blev indbragt til sygehuset eller til hjemmet. For 2004 var tallene henholdsvis 26 detentionsanbringelser, ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende, 1 blev indbragt til sygehuset og 4 blev bragt til hjemmet.

I Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den nye kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg går – også på baggrund af det oplyste om antallet af personer der blev bragt til hjemmet i 2004 – ud fra at politiet i Gentofte er opmærksom på det af Rigspolitechefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem.

Da der imidlertid i 2005 ikke blev kørt nogen berusere hjem, beder jeg dog for god ordens skyld politimesteren om at oplyse nærmere om Gentofte Politis praksis vedrørende hjemkørsel af berusere.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Det fremgår af det notat som jeg har modtaget fra politiet i Gentofte, at politiet har spurgt Rigspolitechefen hvorvidt § 34, stk. 1, i de nugældende kundgørelsen hvorefter detentioner kun ”rent undtagelsesvis” må anvendes til ikke berusede personer, er en skærpelse i forhold til bestemmelsen i den tidligere gældende kundgørelses § 2, stk. 2, hvorefter sådanne personer ”som udgangspunkt” ikke må anbringes i detentionen. Det blev oplyst at der ikke var væsent-

lige ændringer i fortolkningen af hvornår detentionerne må benyttes til personer der ikke er berusede, og at der ville komme noget skriftligt herom.

Rigspolitichefen har i sagen om min besigtigelse af venterum på politistationen i Varde i en udtalelse af 27. marts 2006 nærmere redegjort for anvendelsen detentioner til personer der ikke er berusede (og anvendelsen af venterum til personer der er berusede). Rigspolitichefen har heri bl.a. anført følgende:

” ...

Anbringelse af tilbageholdte ikke berusede personer i detentionslokaler kan herefter først og fremmest ske i tilfælde, hvor en tilbageholdt udtrykkelig udtrykker ønske om at opholde sig i detentionen frem for i et venterum. Herudover kan anbringelse af ikke berusede personer i detentionen efter Rigspolitiets opfattelse rent undtagelsesvis finde sted f.eks. i ekstraordinære situationer, hvor der er mange anholdte og dermed ikke den fornødne venterumskapacitet, eller i tilfælde, hvor det ud fra en helt konkret vurdering af hensynet til en persons sikkerhed, f.eks. for at beskytte den pågældende i forhold til andre anholdte, findes rigtigst at anbringe den pågældende i et detentionslokale.

Selv om det ud fra sikkerhedsmæssige hensyn generelt ikke giver anledning til betænkeligheder at anvende et detentionslokale frem for et venterum, er det Rigspolitiets opfattelse, at politiet ved anbringelse af en ikke beruset person i et detentionslokale i særlig grad må tilstræbe, at anbringelsen bliver så kortvarig som overhovedet mulig.”

Jeg går ud fra at Justitsministeriet modtager en kopi af det ovenfor nævnte bebudede skriftlige materiale når det foreligger, og jeg anmoder ministeriet om herefter at sende mig en kopi heraf.

I 5 af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I de øvrige tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket, dog er der i 1 tilfælde sat et spørgsmålstegn ved siden af markeringen af at den pågældende (der var indbragt for vold/husspektakler) var

påvirket af medicin eller narkotika. Ifølge lægeerklæringen var den pågældende påvirket af alkohol i let til middel grad.

Det fremgår af de øvrige detentionsrapporter at der (også) i alle disse tilfælde har været tale om påvirkethed af alkohol. I alle tilfælde er graden af alkoholpåvirkethed anført. 3 af de anholdte skønnedes påvirket i middel grad, 1 i middel til svær grad og de øvrige i svær grad.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkethed i de 9 tilfælde, går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle disse tilfælde. Selv om den frihedsberøvede person der af politiet blev skønnet påvirket (udelukkende) af andre berusende eller bedøvende midler end alkohol, ifølge lægeerklæringen ”kun” var påvirket (af alkohol) i let til middel grad, går jeg ud fra at betingelserne for detentionsanbringelse også var opfyldt i dette tilfælde, jf. i øvrigt nedenfor.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge bad jeg politimesteren om en udtalelse om retsgrundlaget for en detentionsanbringelse i en tilsvarende sag vedrørende husspektakler hvor den pågældende blev skønnet påvirket i let grad. Politimesteren oplyste at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkethed.

Idet jeg efter det oplyste lagde til grund at spirituspåvirketheden ikke i sig selv gav grundlag for anbringelsen, anmodede jeg herefter Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for denne anbringelse.

Justitsministeriet udtalte bl.a. følgende:

”...

Idet der henvises til det rejste spørgsmål om detentionsanbringelse ... skal bemærkes, at det fremgår af Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, at anbringelse kun må ske i tilfælde, hvor det skønnes strengt nødvendigt.

Dette har i praksis været fortolket således, at den pågældende har skulle træffes under forhold, der indebærer en fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed.

Dette forhold kommer nu klart til udtryk i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse som træder i kraft den 1. august 2001, og som Folketingets Ombudsmand har fået tilsendt til orientering.

...”

Politimesteren havde forinden supplerende udtalt bl.a. følgende:

”På den baggrund skønnede den vagthavende, at det var spiritusindtagelsen, der var årsag til mandens adfærd, og vagthavende skønnede ham påvirket i let grad, da han ankom til politistationen. Det skal i den forbindelse nævnes, at det ikke er ualmindeligt, at der hos personer, der indbringes til en politistation, og som skønnes beruset i let grad, ved en efterfølgende alkoholanalyse af udtaget blodprøve konstateres en promille på langt over 1. Så i begrebet beruset i let grad ligger ikke en konkret vurdering af promillens størrelse, men udelukkende en vurdering af den pågældendes aktuelle adfærd sammenholdt med udseende (ansigtsfarve og øjne) og spirituslugt.

På baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirketheden og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne blev det besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham, når han skønnedes ædru.

...”

Justitsministeriet henholdt sig i øvrigt til politimesterens udtalelse.

Jeg udtalte herefter bl.a. følgende:

”Jeg forstår myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke giver grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretager ikke videre. ...”

Jeg lægger herefter til grund at alle 10 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 14, stk. 3, og den nugældende kundgørelses § 13, stk. 3, hvor det er præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske

Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14, stk. 3, 2. pkt. i den tidligere gældende kundgørelse og § 14 i den nugældende kundgørelse samt Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelserne, nu rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Det blev under inspektionen på forespørgsel oplyst at politiet i Gentofte har en aftale med 3-4 praktiserende læger i lokalområdet om lægetilsyn med de detentionsanbragte, men at det stort set altid er den samme læge der udfører tilsynet. Det blev endvidere oplyst at ordningen fungerer tilfredsstillende.

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I 2 tilfælde var der tale om undersøgelse på skadestuen inden indbringelsen til politistationen, og der foreligger skadestuerapporter vedrørende disse 2 tilfælde hvor det udtrykkeligt fremgår at der er taget stilling til om der kunne ske detentionsanbringelse. I 7 tilfælde foreligger der en lægeerklæring (blanket P153). I det sidste tilfælde der vedrører en anbringelse efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse, er det afkrydset i detentionsrapporten at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen. Af tilsynsnotaterne fremgår det at den pågældende der var indbragt for overtrædelse af bl.a. færdselslovens § 53, blev udtaget af detentionen til udtagelse af blodprøve, og jeg går ud fra at lægen i den forbindelse tog stilling til spørgsmålet om detentionsanbringelse af den pågældende på baggrund af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9.

I alle tilfælde, bortset fra det ene af de 2 tilfælde hvor undersøgelse fandt sted på skadestuen, er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. I det sidste tilfælde er det angivet at undersøgelse fandt sted på Københavns Amtssygehus i Gentofte. Lægetilsynet er i de 9 tilfælde hvor lægens navn fremgår af sagen, sket ved 4 forskellige læger. 2 læger har foretaget tilsyn i henholdsvis 3 og 4 af tilfældene.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I det tilfælde hvor der ikke er vedlagt lægeerklæring, men hvor lægens navn fremgår af detentionsrapporten (en frihedsberøvelse den 18. marts 2006), er det som nævnt afkrydset i detentionsrapportens felt til angivelse af lægens bemærkninger at der intet helbredsmæssigt var til hinder for detentionsanbringelse. En sådan afkrydsning findes også i det andet tilfælde som ligger efter 1. marts 2006. I yderligere 2 tilfælde er anført henholdsvis ”detentionsanbringelse ok” og ”egnet til afrusning”, men i ingen af de øvrige tilfælde er lægens bemærkninger (konklusion) angivet i rapporten. I 1 tilfælde er der udtrykkelig henvist til bilag (lægeerklæringen).

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 6, 2. pkt. og den nugældende kundgørelses § 6, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Men det er i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolicehøvedens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens §

5, stk. 1, sidste punktum og den nugældende kundgørelses § 6, 3. pkt. En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. kundgørelsens § 6, stk. 3 (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 2 tilfælde fandt lægeundersøgelse som tidligere nævnt sted på skadestuen forud for indbringelsen til politistationen. I 4 af de øvrige tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (mellem 6 og 15 minutter før indbringelsen). I 1 tilfælde er tilkald af læge sket samtidig med indbringelsen til politistationen. Transporttiden fremgår ikke i dette tilfælde hvor frihedsberøvelsen er angivet til at skulle have fundet sted 21 minutter **efter** indbringelsen, men det fremgår hvorfra den pågældende blev indbragt til politistationen, og derfra tager det ca. 5 minutter i bil at komme til politistationen.

Jeg går ud fra at der er tale om en fejlskrift for så vidt angår tidspunktet for frihedsberøvelsen. Dette giver mig ikke anledning til at foretage mig noget. Endvidere har jeg noteret mig at transporttiden var af kortere varighed.

I de resterende 3 tilfælde er tilkald af læge først sket efter indbringelsen. Frihedsberøvelse skete i 2 af disse tilfælde på adresser ikke ret langt fra politistationen, og indbringelse skete henholdsvis 1 og 12 minutter efter det angivne anholdelsestidspunkt.

At der først skete tilkald af læge efter indbringelsen kan også i disse tilfælde henføres til bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum (om transporttid af ”kortere varighed”).

I det sidste tilfælde er ikke angivet adresse for frihedsberøvelsen, men det fremgår at indbringelse til politistationen fandt sted 30 minutter efter frihedsberøvelsen.

Da der er tale om et enkeltstående hvor der muligvis ikke er forholdt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 5, stk. 1, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere. Jeg lægger på baggrund af min gennemgang af de øvrige tilfælde til grund at vagthavende i overensstemmelse med bekendtgørelsen underrettes under transporten og herefter tilkalder læge, medmindre transporttiden er af kortere varighed.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I alle de 8 tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted på politistationen, er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i 4 tilfælde sket før indbringelsen og i 1 tilfælde samtidig med ind-

bringelsen. I de resterende 3 tilfælde er lægetilkald sket henholdsvis 6, 10 og 13 minutter efter indbringelsen til politistationen.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der var ikke i den tidligere gældende kundgørelse og er heller ikke i den nu gældende kundgørelse fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skulle/skal ske undersøgelse ved læge, dog er det i § 1, stk. 1, sidste punktum, i den nugældende kundgørelse præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge såfremt der er mistanke om at pågældende er syg, eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer (og skadestuerapporter). Tidspunkterne er i 2 tilfælde ikke sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporterne til grund.

I 2 af de 10 tilfælde fandt lægeundersøgelsen som tidligere nævnt sted på skadestuen inden indbringelsen til politistationen. I 1 af de øvrige tilfælde fandt lægetilsynet sted 6 minutter efter indbringelsen, i 2 tilfælde henholdsvis 20 og 30 minutter efter indbringelsen, i 3 tilfælde mellem 40 og 44 minutter efter indbringelsen, i 1 tilfælde 53 minutter efter indbringelsen og i det sidste tilfælde 1 time efter indbringelsen. Tilkald skete i dette tilfælde samtidig med indbringelsen.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunkterne for lægetilsyn i sagerne – som bekræfter det under inspektionen oplyste om at lægeordningen fungerer tilfredsstillende.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen) indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. den dagældende kundgørelses § 19, nu § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. § 22, stk. 3, i den tidligere gældende og § 28 i den nugældende kundgørelse.

I den lokale blanket som politiet i Gentofte anvendte indtil 1. marts 2006, skulle det afkrydses **om** der var indhentet oplysninger i kriminalregisteret, og **om** print var vedlagt. Det er et af de punkter hvor den lokale blanket adskiller sig fra Rigspolitechefens blanket hvori det skal afkrydses **at** er indhentet og vedlagt udskrift. Det er i den nye blanket præciseret at det er obligatorisk at vedlægge denne udskrift.

I 6 af de 8 tilfælde fra før 1. marts 2006 er det afkrydset at der er indhentet oplysninger fra kriminalregisteret, og det er tillige afkrydset at der er vedlagt en

udskrift der også rent faktisk er vedlagt. I de 2 tilfælde der ligger efter 1. marts 2006, er det afkrydset at udskrift er vedlagt, og udskrifter er også vedlagt. I de sidste 2 tilfælde (fra før 1. marts 2006) er det afkrydset at der ikke er indhentet oplysninger fra kriminalregisteret, og sådanne udskrifter er da heller ikke vedlagt.

Da indhentelse af oplysninger i kriminalregisteret (og vedlæggelse af udskrift herom) er obligatorisk ved anbringelse i detentionen, er det beklageligt at der i 2 tilfælde ikke er indhentet sådanne oplysninger. Jeg anmoder politimesteren om at oplyse årsagen til at udskrifter ikke er indhentet i disse tilfælde.

Indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret skal som nævnt ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). Tidspunktet for visitation fremgår kun af de 2 rapporter der vedrører frihedsberøvelser efter den 1. marts 2006. I begge disse tilfælde er indhentelse af udskrift fra kriminalregisteret sket før visitationen (og før indbringelsen). Det ene af disse tilfælde er det tilfælde hvor tidspunktet for frihedsberøvelsen må være angivet forkert idet det ligger efter tidspunktet for indbringelsen (og efter tidspunktet for indhentelse af oplysninger i kriminalregisteret). Også i 2 af de 6 øvrige tilfælde fremgår det at oplysningerne er indhentet før indbringelsen. (I det ene af disse tilfælde er udskrift udskrevet kl. 5.46.40, mens frihedsberøvelsen er noteret til kl. 5.47, men jeg går ud fra at der er tale om en unøjagtighed med hensyn til det præcise tidspunkt for frihedsberøvelsen). I yderligere 1 tilfælde er oplysningerne indhentet ca. 1 minut før den foreløbige anbringelse, men det fremgår ikke om det tillige er før visitationen. I de resterende 3 tilfælde er udskriften udskrevet samme dag som frihedsberøvelsen fandt sted, men først efter det tidspunkt hvor den frihedsberøvede blev anbragt i detentionen. Det drejer sig om anbringelser den 11. og 28. januar 2006 samt 18. februar 2006.

Jeg går ud fra at oplysningerne er udprintet i forbindelse med forespørgslen i kriminalregisteret, og der er i så fald i disse tilfælde ikke sket indhentelse af

oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2, dvs. forud for visitationen. Det er beklageligt.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 8 i den tidligere gældende og § 7 i den nugældende kundgørelse.

2.6.1. Fremstilling

I 2 tilfælde er der ikke notat om at der er sket fremstilling for vagthavende. Det drejer sig om anbringelser den 1. januar 2006, AP.nr. 1, og 18. februar 2006.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt det er udtryk for at der ikke er sket fremstilling for vagthavende, og hvad årsagen hertil i givet fald er.

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkethed af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader. Den lokale blanket der blev anvendt indtil den 1. marts 2006, indeholder ikke en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstilling for vagthavende, men alene en rubrik til angivelse af at det er sket (hvem der var modtagende vagthavende og vagthavende ved visitationen). Tidspunktet for fremstilling for vagthavende fremgår således alene af de 2 rapporter der vedrører frihedsberøvelser efter den 1. marts 2006. Fremstilling er i disse tilfælde sket henholdsvis samtidig med indbringelsen og 20 minutter efter indbringelsen. Det sidstnævnte tilfælde vedrører en anbringelse den 4. april 2006 hvor ind-

bringelse ifølge det angivne skete kl. 16.30, og fremstilling for vagthavende kl. 16.50. Visitation skete kl. 16.55 og foreløbig anbringelse i detentionen kl. 16.59, men første tilsynsnotat vedrører et tilsyn kl. 16.45 (og næste kl. 17.00).

I sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har Rigspolitichefen og Justitsministeriet udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitichefen mente mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men fandt dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

På denne baggrund foretager jeg mig ikke mere vedrørende den tid der gik fra indbringelsen til fremstillingen for vagthavende i det nævnte tilfælde, men jeg anmoder om oplysning om hvorvidt den pågældende var anbragt i detentionen forud for fremstillingen og visitationen, jf. det oplyste om et tilsyn kl. 16.45 forud for det angivne tidspunkt for foreløbig anbringelse i detentionen (kl. 16.59).

Da tidspunktet for fremstilling for vagthavende ikke fremgår i de øvrige tilfælde, er det ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra indbringelsen til fremstillingen for vagthavende. Idet jeg går ud fra at fremstilling altid sker snarest muligt og i overensstemmelse med det som Rigspolitichefen og Justitsministeriet har anført, og da Gentofte politi nu anvender blanket P152, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I 6 af de 10 tilfælde er der gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 3 af de 6 tilfælde er der notat om sådanne skader/spor, mens der i de andre 3 tilfælde er sat et mi-

nus. I de 4 tilfælde hvor der ikke er gjort notat i dette felt, går jeg ud fra at der heller intet har været at bemærke for så vidt angår den frihedsberøvedes tilstand i øvrigt.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 13, stk. 5, i den dagældende og § 12, stk. 2, i den nugældende kundgørelse. I sidstnævnte bestemmelse er det udtrykkeligt anført at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har fore-

taget visitationen. Det gjaldt også efter den tidligere kundgørelse selv om dette ikke fremgik af kundgørelsen.

I 9 af de 10 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 1 tilfælde er det sket ved navn, i 1 andet tilfælde ved tjenestenummer, og i alle de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer. I de tilfælde hvor den lokale blanket har været anvendt, er der bortset fra i 1 tilfælde tillige angivet initialer på den vagthavende som var til stede ved og således overværede visitationen.

Det fremgår af detentionsrapporten i øvrigt i det tilfælde hvor det ikke er anført hvem der foretog visitation, at der skete visitation. Jeg anser den manglende udfyldelse af rubrikken til angivelse af hvem der foretog visitationen, for en enkeltstående forglemmelse med hensyn til at gøre notat herom.

I alle 10 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 3 og/eller 4, og den nye kundgørelses § 11, stk. 2 og 3, som er angivet på den nye detentionsrapport, og som svarer til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3) der er sket visitation. Visitation er i 1 tilfælde sket efter § 11, stk. 3, i den nye kundgørelse, og i de øvrige tilfælde efter § 13, stk. 3, og § 11, stk. 2, i henholdsvis den tidligere og den nugældende kundgørelse. Det tilfælde hvor visitation er sket efter § 11, stk. 3, vedrører en mand, og jeg går ud fra at visitationen blev foretaget af personale af samme køn.

Kun i de 2 tilfælde hvor Rigspolitiets (nye) detentionsrapport har været anvendt, er tidspunktet for foretagelse af visitation angivet. Visitationen er i disse tilfælde sket henholdsvis 5 og 10 minutter efter fremstillingen for vagthavende, og henholdsvis 4 og 5 minutter forud for den foreløbige anbringelse i detentionen (og før lægeundersøgelsen). I 2 tilfælde var der som følge af at lægeundersøgelse skete på skadestuen inden indbringelsen til politistationen ikke tale om foreløbig anbringelse.

På grund af de manglende oplysninger om tidspunktet for visitationen i de tilfælde der ligger forud for den 1. marts 2006, er det ikke muligt at se om visitation har fundet sted forud for den foreløbige anbringelse, men det går jeg ud fra.

Den nye detentionsrapport indeholder i modsætning til den tidligere ikke kun et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter og/eller penge, men tillige et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. På den blanket som politiet i Gentofte anvendte indtil 1. marts 2006, skulle det angives hvilke pengesedler og mønter samt genstande, herunder nærmere bestemte genstande, der var frataget. I alle 10 tilfælde er der notat om hvorvidt den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge. I 9 tilfælde er det noteret at der er frataget effekter og/eller penge, og det fremgår hvilke effekter og hvor mange penge det drejer sig om. I det sidste tilfælde er der på trods af afkrydsning i feltet ”Nej” notat om hvem der har udleveret effekter, og en kvittering fra den frihedsberøvede i forbindelse hermed. Det drejer sig om en anbringelse den 18. marts 2006.

Hvis der faktisk blev frataget effekter som angivet i bekendtgørelsens § 10, stk. 4, er det en fejl at der er sket afkrydsning i nej-rubrikken. Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er frataget effekter eller ej, herunder om der er tale om andre effekter end penge og værdigenstande, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 4.

I 5 af de 10 tilfælde (herunder det lige nævnte) er det med initialer angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. I 4 af de øvrige tilfælde er der en kvittering fra den frihedsberøvede, jf. i øvrigt straks nedenfor, og det fremgår heraf at effekterne er udleveret også i disse tilfælde.

Efter den tidligere gældende kundgørelses § 22, stk. 2, og nugældende kundgørelses § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. Både i blanket P152 og den tidligere anvendte lokale blanket er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Som ovenfor nævnt blev den frihedsberøvede i hvert fald i 9 tilfælde frataget effekter og/eller penge. I 8 af disse tilfælde, og i det tilfælde hvor det er noteret at der ikke blev frataget noget, har den frihedsberøvede kvitteret med sin underskrift for modtagelsen af effekter. I det ene af disse tilfælde fremgår det at udlevering af effekter (to poser hvis indhold ikke er nærmere specificeret) skete på skadestuen. I det tilfælde hvor der ikke er en kvittering, blev der frataget en mobiltelefon og et bælte. Der er ikke notat om at effekterne er udleveret, og heller ikke om at den frihedsberøvede ikke ønskede at kvittere. Det fremgår heller ikke at den manglende udfyldelse af rubrikkerne skyldes at det er lagt til grund at der var tale om genstande uden værdi.

Jeg går ud fra at effekterne er udleveret, og at der ved en fejl ikke er gjort notat herom. Da der er tale om et enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke anledning til at foretage mig mere.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn

efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitechefen, men for god ordens skyld beder jeg om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den tidligere gældende kundtgørelses § 18, stk. 5, og den nugældende kundtgørelses § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den dagældende kundtgørelsens § 19, stk. 3, og nugældende kundtgørelsens § 25. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I 2 tilfælde skete det på skadestuen inden indbringelsen til politistationen, og der var derfor ikke tale om foreløbig anbringelse i disse tilfælde. I yderligere 1 tilfælde er det ved et minus tilkendegivet at der ikke var tale om foreløbig anbringelse i detentionen. Det drejer sig om en anbringelse den 17. februar 2006 hvor lægeundersøgelse fandt sted seks minutter efter indbringelsen til politistationen. I 1 andet tilfælde som vedrører en anbringelse den 28. januar 2006, er rubrikken om foreløbig anbringelse ikke udfyldt. Det er noteret at lægen var fremme 10 minutter efter indbringelsen, og at lægetilsyn fandt sted 20 minutter derefter. Første tilsynsnotat – der er angivet som et elektronisk tilsyn – er sammenfaldende med tidspunktet for lægeundersøgelsen.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt lægetilsyn blev påbegyndt på det tidspunkt da lægen var fremme, eller først 20 minutter senere, og om den pågældende havde ophold i detentionen forud for lægeundersøgelsen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i 6 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i 5 af disse tilfælde angivet i selve detentionsrapporten, men jeg har ovenfor under pkt. 2.6.1. rejst spørgsmål om hvorvidt der i det ene tilfælde var tale om detentionsanbringelse forud for det angivne tidspunkt for den foreløbige anbringelse (en anbringelse den 4. april 2006). I det sidste tilfælde (en anbringelse den 1. januar 2006, AP.nr. 1) skete indbringelse til politistationen kl. 02.45, og lægeundersøgelse fandt sted kl. 03.25. I blanketten vedrørende foretagne tilsyn er foretaget notat om første tilsyn kl. 03.15. Det kan således udledes at den foreløbige detentionsanbringelse er sket mellem kl. 02.45 og kl. 03.15, og første tilsyn er i dette tilfælde således foretaget senest 30 minutter efter indsættelsen i detentionen.

I 4 af de 6 tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for den endelige detentionsanbringelse i detentionsrapporten udfyldt, men i det ene tilfælde er klokkeslættet – ved en fejl går jeg ud fra – det samme som ved den foreløbige (en anbringelse den 22. januar 2006). I alle tilfælde er tidspunktet for lægeundersøgelsen angivet, og i dette tilfælde og i de resterende 2 tilfælde hvor tidspunktet for den endelige anbringelse ikke fremgår, har jeg lagt til grund at den endelige detentionsanbringelse er sket i umiddelbar forlængelse af lægeundersøgelsen. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfæl-

de for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

I den lokale blanket er felter både til angivelse af tidspunktet for lægens ankomst og tidspunktet for lægeundersøgelsen, men førstnævnte felt er ikke (korrekt) udfyldt i alle tilfælde. Jeg har i det følgende som udgangspunkt lagt tidspunktet for undersøgelsen til grund selv om dette tidspunkt muligvis angiver hvornår undersøgelsen var tilendebragt.

I det tilfælde hvor tidspunktet for den foreløbige anbringelse ikke fremgår, fandt lægeundersøgelsen sted senest 40 minutter efter anbringelsen (og endelig anbringelse i detentionen skete 15 minutter senere). Den foreløbige anbringelse varede således højst 40 minutter. I de øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 17 minutter til 44 minutter.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede højst 40 minutter var der som tidligere nævnt et tilsyn under den foreløbige anbringelse som fandt sted (ved fremmøde i detentionen) 30 minutter efter indbringelsen, dvs. højst 30 minutter efter indsættelsen i detentionen (men det er ikke angivet at der var tale om et skærpet tilsyn). I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 44 minutter, var der intet tilsyn mellem den foreløbige anbringelse og lægeundersøgelsen 44 minutter senere. Lægen var fremme 20 minutter tidligere og lægeundersøgelse fandt ifølge lægeerklæringen sted 10 minutter før det tidspunkt der er angivet i rapporten, dvs. 34 minutter efter anbringelsen. Hvis undersøgelsen blev påbegyndt umiddelbart efter at lægen var fremme, varede den foreløbige anbringelse reelt kun 24 minutter.

På denne baggrund, og da der er tale om et enkeltstående tilfælde, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse i dette tilfælde.

I 1 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 38 minutter (en anbringelse den 18. marts 2006), er det noteret at der er foretaget et tilsyn ved fremmøde 15 minutter efter den foreløbige anbringelse (men heller ikke her er det angivet at der var tale om et skærpet tilsyn). Der er endvidere notat om et elektronisk tilsyn 5 minutter efter og om et tilsyn ved fremmøde 10 minutter derefter.

Jeg har noteret mig at der blev ført tilsyn med den pågældende i dette tilfælde hyppigere end hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Det burde have været angivet at der var tale om et skærpet tilsyn.

Da det første og tredje tilsyn skete ved fremmøde og med 15 minutters mellemrum, foretager jeg mig ikke noget vedrørende det forhold at det andet og mellemtilsyn skete elektronisk, og derfor for så vidt ikke var i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 15, stk. 3, hvorefter skærpede tilsyn som nævnt kun kan ske ved fremmøde i detentionen.

I 1 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 31 minutter, er notat om første tilsyn angivet til at være sket før det tidspunkt der er angivet for den foreløbige anbringelse (en anbringelse den 4. april 2006). Den pågældende blev indbragt kl. 16.30, og første tilsyn er noteret til at være sket ved fremmøde kl. 16.45, men ifølge rapporten blev den pågældende først foreløbig anbragt i detentionen kl. 16.59. Inden lægeundersøgelsen kl. 17.30 var der et elektronisk tilsyn med den pågældende kl. 17.00, dvs. kun 1 minut efter det angivne tidspunkt for anbringelse i detentionen, og yderligere et elektronisk tilsyn kl. 17.15.

For så vidt angår uklarheden med hensyn til tidspunktet for anbringelsen (foreløbigt) i detentionen henviser jeg til min anmodning under pkt. 2.6.1. om nærmere oplysninger herom. I relation til spørgsmålet om tilsyn under den foreløbige anbringelse har jeg noteret mig at der var tilsyn med den pågældende hyppigere end hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 2, men det er

beklageligt at der, bortset fra tilsynet kl. 16.45, ikke var tale om tilsyn ved fremmøde, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3.

I yderligere 1 tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 17 minutter (en anbringelse den 19. februar 2006), er det noteret at der er foretaget tilsyn ved fremmøde seks minutter efter anbringelsen.

Bortset fra at det burde have været anført at der var tale om et skærpet tilsyn, har jeg ingen bemærkninger til tilsynet i denne sag under den foreløbige anbringelse.

I det sidste tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 29 minutter, var der ikke tilsyn med den pågældende under den foreløbige anbringelse.

Da den foreløbige anbringelse varede under 30 minutter, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn under den foreløbige anbringelse i denne sag, men henviser generelt til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Da tilsyn efter denne bestemmelse skal ske hyppigere end hver halve time, kan første tilsyn efter min opfattelse ikke først ske når der er gået hen mod 30 minutter.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle 10 tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet er udfyldt i samtlige tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i alle tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Den blanket som politiet i Gentofte anvendte indtil 1. marts 2006, og Rigspolitechefens nye blanket som har skullet anvendes siden da, indeholder begge en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen. Denne rubrik er dog ikke udfyldt i 4 af de 10 tilfælde, herunder det ene af de 2 tilfælde hvor Rigspolitechefens blanket har været anvendt, men i 1 af de 4 tilfælde er det ved det sidste tilsynsnotat noteret at den pågældende blev udtaget til afhøring, og i 1 andet tilfælde at den pågældende blev løsladt. I alle tilfælde er rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte udfyldt.

I de 2 tilfælde hvor der herefter ikke er oplysning om tidspunktet for udtagelsen af detentionen, er løsladelse sket henholdsvis 15 minutter og 2 timer og 45 minutter efter det sidst noterede tilsyn. Sidstnævnte tilfælde vedrører en detentionsanbringelse (den 28. januar 2006) i forbindelse med husspektakler.

Jeg anmoder om oplysning om hvornår den pågældende blev udtaget af detentionen, og om en udtalelse vedrørende tilsynet med den pågældende i den sidste del af anbringelsen indtil udtagelsen. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen, medgår tid til eventuel afhøring og til udlevering af effekter samt eventuelt toiletbesøg mv.

I de ovennævnte 2 tilfælde hvor det fremgår at udtagelse af detentionen er sket i forbindelse med sidst noterede tilsyn, og i yderligere 1 tilfælde hvor sidste tilsynsnotat er sammenfaldende med det angivne tidspunkt for udtagelsen af detentionen, har jeg anset det forudgående tilsyn for det sidste tilsyn inden udtagelsen.

I yderligere et tilfælde (en anbringelse den 1. januar 2006, AP.nr. 2) er det anført at den pågældende blev udtaget af detentionen kl. 14.48, men det er samtidig anført at han blev løsladt kl. 13.55 – hvor også den pågældendes effekter blev udleveret. Sidste tilsyn (som er noteret på et vedhæftet stykke papir) fandt sted kl. 13.43 hvor det er bemærket at den pågældende blev vækket. Det er noteret at der var tale om et elektronisk tilsyn, og der synes derfor at være tale om vækning via højttaleranlægget. Jeg går ud fra at udtagelse af detentionen rettelig er sket kl. 13.48 i stedet for kl. 14.48, og da den pågældende umiddelbart inden da blev vækket for at blive udtaget, anser jeg det forudgående tilsyn for det sidste tilsyn inden udtagelsen i dette tilfælde.

I 7 tilfælde er udtagelse sket inden for 30 minutter efter sidst noterede tilsyn. I 2 tilfælde er udtagelse sket efter lidt mere end en time efter sidst noterede tilsyn. I begge disse tilfælde er sidste tilsynsnotat sket i sidste rubrik hertil i detentionsrapporten, men der ses ikke – som det er tilfældet i et enkelt andet tilfælde – at være videreført notater andetsteds. Jeg går derfor ud fra at der faktisk også er tale om sidste tilsyn inden udtagelsen. Det ene tilfælde vedrører en anbringelse den 1. januar 2006 (AP.nr. 1). Denne dag blev begge detentionslokaler benyttet fra kl. 04.56 og indtil udtagelsen kl. 10.41 af den frihedsberøvede i det nævnte tilfælde, og tilsyn med de to frihedsberøvede fandt sted på samme tidspunkter. På tidspunktet for sidst noterede tilsyn i dette tilfælde som var et elektronisk tilsyn, var der således tillige elektronisk tilsyn med den frihedsberøvede i det andet detentionslokale. Næste tilsyn med den indsatte i dette detentionslokale fandt sted kl. 10.00, og var ligeledes elektronisk. Selv om der ikke er notat herom, går jeg ud fra at der samtidig var et elektronisk tilsyn med den frihedsberøvede i det andet lokale.

Da der – når der bortses fra ovennævnte tilfælde hvor der ikke er notater om tilsyn i de sidste 2 timer og 45 minutter før løsladelsen – er tale om 1 (muligvis 2) enkeltstående tilfælde hvor der (så vidt ses) ikke er ført tilsyn med de frihedsberøvede i overensstemmelse med kundgørelsen helt frem til udtagelsen af detentionen, giver det mig ikke grundlag for at foretage mig mere.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I alle 10 tilfælde har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time, bortset fra de sidste par timer/den sidste time forud for løsladelsen i de tilfælde der er omtalt ovenfor under pkt. 2.7.2.2. De få undtagelser omfatter to tilsyn der har fundet sted 1 time efter sidste tilsyn, et tilsyn der har fundet sted 53 minutter efter sidste tilsyn og enkelte tilsyn (primært ved samme anbringelse) mellem 30 og 43 minutter efter det tidligere tilsyn.

I et enkelt tilfælde har alle tilsyn fundet sted med 15 minutters mellemrum.

Jeg har – udover det ovenfor under pkt. 2.7.2.2. anførte – ikke nogen bemærkninger til intervallet mellem tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som tidligere nævnt skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 18, stk. 5, og nugældende kundgørelses § 25, stk. 3. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår det at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet. Det gjaldt også for tilsyn forud for den nye kundgørelses ikrafttræden selv om det ikke udtrykkeligt var nævnt i den tidligere gældende kundgørelse.

Ved et enkelt tilsyn er anført navn på de (i dette tilfælde to) polititjenestemænd der udførte tilsynet, men ellers er initialerne på den der har udført tilsynet påført samtlige foretagne tilsyn i alle tilfælde. I 1 af tilfældene er der (dog) alene anvendt et enkelt bogstav.

Initialer er en bogstavsammensætning (normalt kombinationen af de første bogstaver i en persons for- og efternavn) og efter ordlyden af den nugældende kundgørelses § 25, stk. 3, sidste punkt, er det derfor ikke tilstrækkeligt kun at angive et bogstav, selv om der ikke måtte være tvivl om hvem der har udført

tilsynet i det konkrete tilfælde. Jeg anmoder Justitsministeriet om at oplyse om det efter bestemmelsens formål er tilstrækkeligt alene at angive et bogstav hvis der ikke er tvivl om hvem der har udført tilsynet i det konkrete tilfælde.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde, på nær ved et tilsyn, angivet hvilken type tilsyn der var tale om. I 1 tilfælde var samtlige tilsyn skærpede (S), og det er (i den lokale blanket) afkrydset at der skulle ske skærpet tilsyn med den pågældende. Alle tilsyn i de øvrige tilfælde er noteret som tilsyn ved fremmøde (F) eller elektronisk (E).

Det tilfælde hvor alle tilsyn var skærpede (en anbringelse den 18. februar 2006), er et af de tilfælde hvor den frihedsberøvede var blevet undersøgt på skadestuen inden indbringelsen til politistationen, og hvor der derfor ikke var tale om foreløbig anbringelse. Grundlaget for det skærpede tilsyn var således de foreliggende oplysninger om den pågældendes tilstand, jf. detentionsbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 2.

Som det fremgår af bestemmelsen i detentionsbekendtgørelsens § 15, stk. 2, forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Det fremgår endvidere af § 15, stk. 3, at et skærpet tilsyn kun kan ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår ikke af det konkrete tilfælde om de skærpede tilsyn skete ved fremmøde i detentionen, men det går jeg ud fra. Det fremgår derimod at der mellem flere af tilsynene gik mere end 30 minutter (op til 53 minutter).

Der er således for så vidt angår hyppigheden af flere af tilsynene i dette tilfælde ikke forholdt i overensstemmelse med bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Det er beklageligt.

I det nævnte tilfælde lægger jeg som nævnt til grund at alle tilsyn skete ved fremmøde, og således også de første to tilsyn efter (den endelige) anbringelse i detentionen. I ingen af de andre tilfælde er de første to tilsyn efter den endelige anbringelse foretaget ved fremmøde i detentionen; i 4 tilfælde er kun det første tilsyn efter den endelige anbringelse sket ved fremmøde, i 3 tilfælde er kun det andet tilsyn efter den endelige anbringelse sket ved fremmøde, og i de resterende 2 tilfælde er ingen af de to første tilsyn efter den endelige anbringelse sket ved fremmøde. I 3 tilfælde hvor det er noteret at det første eller andet tilsyn efter den endelige anbringelse var elektronisk, er det i bemærkningsfeltet anført at der var samtale med den detentionsanbragte. Da tilsynet er noteret som elektronisk, går jeg ud fra at samtale er sket via samtaleanlægget.

Samtale med den detentionsanbragte via samtaleanlægget kan efter min opfattelse ikke erstatte tilsyn ved fremmøde. Det er således beklageligt at der i intet tilfælde bortset fra det tilfælde hvor det var besluttet at alle tilsyn skulle være skærpede, er forholdt i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg beder politimesteren om at underrette mig om hvad der sker i den anledning.

I flere tilfælde er der ikke eller kun ved enkelte tilsyn angivet bemærkninger i feltet hertil. Jeg går ud fra at de manglende notater er udtryk for at der ikke har været noget at bemærke ved tilsynet.

Det bør efter min opfattelse udtrykkeligt, fx blot ved et minus som det også er sket i flere tilfælde, eller et gentagelsestegn, angives at tilsynet ikke har givet anledning til bemærkninger, jf. også pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvorefter samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre det relevante personale bekendt med min opfattelse.

Efter § 18, stk. 6, i den tidligere gældende kundgørelse kunne der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. I den nye kundgørelses § 33, er en bestemmelse der giver mulighed for fastsættelse af særlige regler om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse og om tilsynets forløb hvor ”geografiske forhold gør det nødvendigt”. Lokale bestemmelser om tilsyn må ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Med brevet af 18. maj 2006 har Politimesteren i Gentofte som tidligere nævnt fremsendt kopi af politimesterens dagsbefalinger om detentionsanbringelse mv. der er revideret senest den 7. marts 2006 (i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye detentionskundgørelse). Den ene dagsbefaling omhandler ”detentionsanbringelse af spiritus- og blandingsmisbrugspåvirkede personer samt anvendelse af anholdelsesblanket og detentionsrapport”, mens den anden dagsbefaling omhandler ”tilbageholdelse, venterums- og detentionsanbringelse samt straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under 15 år samt unge mellem 15 og 18 år”. Med brevet af 14. juli 2006 har politimesteren fremsendt en revideret udgave af den førstnævnte dagsbefaling.

Det fremgår bl.a. af denne dagsbefaling at Rigspolitechefens detentionsrapport P152 skal anvendes ved frihedsberøvelse af berusede personer, mens der ved frihedsberøvelse af andre årsager skal udfærdiges en anholdelsesblanket. Det fremgår endvidere at lederen af Operativ afdeling skal udpege en vagthavende der har ansvar for den løbende kvalitetskontrol, og herunder skal sikre at korrekte oplysninger bliver påført detentionsrapport eller anholdelsesblanketten.

I brevet af 14. juli 2006 har politimesteren i øvrigt oplyst at der ikke skal udfærdiges både en detentionsrapport og en anholdelsesblanket hvis en beruset person tillige har begået strafbart forhold (og detentionsanbringelse på grund af beruselsen indtil afhøring kan finde sted). Hvis en anholdt persons (spiritus)påvirkethed nødvendiggør detentionsanbringelse, er det detentionsblanketten der skal anvendes, også selv om personen samtidig er anholdt for et strafbart forhold som skal efterforskes sideløbende med detentionsanbringelsen. Hvis en person er anholdt for et strafbart forhold og samtidig er lettere (spiritus)påvirket, men denne påvirkethed ikke vurderes at nødvendiggøre en detentionsanbringelse, er det alene anholdelsesblanketten der skal anvendes.

Jeg har noteret mig det oplyste og at der føres kontrol med behandlingen af sager om detentionsanbringelse, herunder korrekt udfyldelse af rapporterne.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter den tidligere kundgørelses § 20 og nugældende kundgørelses § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i alle tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolicehens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf.

den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 2.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

I den blanket som politiet i Gentofte har anvendt indtil den 1. marts 2006, skulle det afkrydses om pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” var udleveret, og om der var vejledt om klageadgang (samt om vejledning til anholdte var udleveret). Vejledning om klageadgang findes i pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?”.

Under inspektionen konstaterede jeg som nævnt ovenfor under pkt. 1 at der ikke i eller ved visitationsskranken i kælderetagen lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, men det blev oplyst at de fandtes i vagtstuen ovenover.

Kun i 2 af de modtagne 10 detentionsrapporter er de nævnte rubrikker udfyldt. Det drejer sig om de 2 anbringelser der fandt sted samme dag (den 1. januar 2006). I det ene tilfælde er det afkrydset at der hverken er sket udlevering af pjecen eller er vejledt om klageadgang, men det fremgår ikke hvad baggrunden

herfor var. I det andet tilfælde er der svaret ja til begge dele. (I flere af de andre tilfælde er det afkrydset at vejledningen til anholdte er udleveret, og det kan muligvis heraf udledes at pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” ikke er udleveret eller tilbudt udleveret i andre tilfælde end det ene hvor det udtrykkeligt fremgår).

Det er beklageligt at vejledningen således kun er udleveret i 1 tilfælde, eller at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud herom i de tilfælde hvor det ikke fremgår om vejledningen er tilbudt eller udleveret. Hvis vejledningen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage vejledningen, bør der efter min opfattelse gøres notat om årsagen hertil.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe pligten til vejledning efter (nu) § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i den anledning.

Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Gentofte, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef